

1.6903

БІБЛОС

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОГРАФІЇ

“BIBLOS”

UKRAINIAN BIBLIOGRAPHY SUBSCRIPTION-ONE YEAR \$2.00
‘BIBLOS’ 238 E. 6th St. NYC3. Editor; N. Sydor-Czartorysky, Ph D.

diasporiana.org.ua

Ч. 1. (120)

СІ ЧЕНЬ – БЕРЕЗЕНЬ 1968

РІК ХІУ.

*
Весели
свати
*

420. Велика державна печатка Української Народної Республіки, прийнята У. Радою 22 березня 1918 р.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

1918 – 1968

Четвертий Універсал Української Центральної Ради.

Народе України!
Твою силою, волею, словом утворилась на Українській Землі вільна Українська Народна Республіка. Здійснилася давня мрія Твоїх батьків, борців за волю...

Та в трудну годину народилась воля України. Чотири роки жорстокої війни обезсиляли наш край і народ... А тимчасом петроградське Правительство Народніх Комісарів виповило війну Україні, щоб повернути під свою владу, і послав на нашу землю свої військочервову гвардію, большевиків, які... сіють усюди анархію, убиство і алочин.

...Для того, щоб повести свій край до ладу, творчої праці, закріплення революції і нашої волі, ми, Українська Центральна Рада, оповідаємо всім горожанам України:

Від нині Українська Народня Республіка став самостійною, від нікого неаалежною, вільною, суверенною Державою Українського Народу...

Владу у ній буде належати тільки до народу України, іменем якого, поки аберуться Українські Установчі Збори, будемо правити ми, Українська Центральна Рада... та виконуючий орган, який від нині буде наамватися Радою Народніх Міністрів...

Що до так аванх большевиків і інших напасників, які розграбують і руйнують наш край, то поручаємо Правительству Української Народної Республіки твердо і рішучо ваятися за боротьбу з ними, а всіх громадян нашої Республіки аакликаємо, щоб вони, не жалючі свого життя обороняли добробут і волю нашого народу. Народня Українська Держава повинна бути очищена від насланих а Петрограду наемних нападників, які нарушують права Української Республіки...

Українська Центральна Рада. У Києві, 22, січня 1918 р.

Ми віримо Твоїй силі
і слову живому:
Встане правда, встане воля,
і Тобі одному
Поклоняться всі язики
Во віки і віки.

50-РІЧЧЯ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

НАШЕ СЛОВО...

При Божій допомозі, ми вже вступили в четвертий рік по чотири й на порозі чотирнадцятого року видання нашого скромного журналу української бібліографії, ми випустили в світ 120 чисел по 16 сторінок друку кожний і тим ми заповнили майже дві тисячі сторінок великого формату нашого журналу, що при своєму пересічному тисячному накладі - дає в висліді поважну працю, яку ми виконали так, як могли.

Навіть при всій недосконалості того роду наш журнальчик має і матиме в майбутньому велике значення, як єдине джерело, хоч і неповне, щодо видавничої діяльності й книжкової продукції українського народу поза кордонами України.

Коли, наприклад, тепер, чи в майбутньому хтось видав, чи ще й ще видасть окремих, точніший і повніший покажчик нашого видавничого руху й творчості, то він ні тепер, ні тим більше в майбутньому цього, без користування нашого журнальчика зробити не може.

Ми віримо, що не лише ми самі на основі суб'єктивного бажання але й майбутнє появу нашого журнальчика - як потребу часу - виправдає, а дослідник також оцінить ту нашу скромну, але інколи й важку працю.

Без огляду на ряд несприятливих обставин, ми бажаємо далі й продовжувати видавання нашого журнальчика на те, щоб він міг 'жити', і ще щось додати до нього, щоб і своїм змістом він був дорогий тепер і в майбутньому для кожного хто його матиме та, передплачуватиме.

Тим "щось" новим для нашого журнальчика "Біблос" буде помішування документації на його сторінках. Ми під тими словами розуміємо помішування по можливості важливіших оригіналів, чи їхніх копій таких матеріалів, які мають, чи матимуть історичне значення для нашого народу.

Запрошуємо кожну людину допомогти нам в тій праці постачанням таких матеріалів, їхніх оригіналів, чи точних копій для помішування у нашому 'Біблосі', який тим самим може стати на майбутнє добрим джерелом не лише української бібліографії, але теж і документації.

Ми будемо помішувати: комунікати, заяви, маніфести, відозви й усі того роду письмові документи першої ваги для сучасності й для майбутності, - а також ми радо будемо помішувати документи з нашого історично-минулого, передаючи все те фототипічним способом для утримання, збереження, чи удоступлення даних документів, головню таких, які досі були мало відомі, або недоступні з причини їх раритету і тп.

Тож в Ім'я Боже, ми рішили продовжувати видавати 'Біблос' та помішувати на його сторінках бібліографічні появи, жантовуючи книжкову й тп. появу, а поневдто відступити відповідну й потрібну кількість сторінок для помішування документації, бо тим додатком наш журнал багато скористає враз із своїми читачами - передплатниками.

Д-р Микола Сидор Чарторийський
Видавець і редактор "БІБЛОСУ"

ПРОСИМО НАДСИЛАТИ КНИЖКИ ТА МАТЕРІАЛИ ДО ОПИСУ. В БІБЛОСІ.

ВИДАННЯ

1967.

39. - МИХАЙЛО ОРЕСТ АДЕПТ ДУХОВИСТИ НОВОЇ. Літературознавчий симпозион. За редакцією Петра Роенка. Орден. Торонто 1967. Тираж 600 прим. Ст. 124.
40. - УКРАЇНЬСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУКИ. ЮВІЛЕЙНЕ ВИДАННЯ. Присвячене двадцятиліттю діяльності. 1945-1965. Нью Йорк, 1967. Сторін 76 з ілюстраціями.
41. Тичина, Павло: ЗОЛОТИЙ ГОМІН. Поезія. "Шкільна Бібліотека" (161рка 361рок). Стейт Кфледж, Па, 1967. Наклад 250 номерованих примірників). Ст 94
42. Мірчук, Петро: УКРАЇНЬСЬКА ДЕРЖАВНІСТЬ 1917-1920. Філадельфія, 1967. Ст 400.
43. Синявський, Олександр: НОРМИ УКРАЇНЬСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ. Стейт Коледж Па, 1967. Тираж 500 прим. Сторін 364. Ціна в оправі 12.50.
44. Dobrianski, E. Lev by. THE VULNERABLE RUSSIANS. Introduction by Hon Edward J. Derwinski. Pageant Press, Inc. New York (1967). Pp. 454. P. \$5.95
45. - СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЬСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ НАУКИ. 14/15 Листопада 1967. Нью Йорк; Сторін 16.
46. Куліш, Володимир: ПАЦАНИ. Повість про безпритульних. Видавництво "Шлях Перемоги". Мюнхен, 1967. Сторін 219:1 непаг. (в оправі).
47. Соколишин, Олександр, Д-р: ІБАН ФРОНКО - ШЕВЧЕНКОЗНАВЕЦЬ. Бібліографічна розвідка. У. В. С-ка Лондон, 1967 (відбитка з журн. "Визв. Шлях"/Ст. 20.
49. - ДІЯННЯ ВАТИКАНСЬКОГО СОБОРУ. I. ВСЕЛЕНСЬКИЙ СОБОР - ВАТИКАНСЬКИЙ II. ДІЯННЯ і ПОСТАНОВИ. Українська Духовна Бібліотека. Видавництво ООВа - Засиліянів. Рим, 1966 (о фактично 1967), Італія. Сторін видруку 319:1.
50. Ріпецький, Местор: РІПЕЦЬ. Оповідання. Накладом Видавництва "Гомін України", Торонто, 1967. Бібліотека В-ва "Гомін України", ч. 32. Місцецьке оформлення і портрет автора: Володимир Ласовський. Ст. 221:1 нн.
51. - ПАУ Д'АРКО- епохальне природне лікування (Вільний переклад з португальської мови). Нью Йорк, накладом Укр. В-ва "Говерля", 1967. Ст. 8. цб25
52. - ДВА ПІВНИКИ. Українська народна пісенька. Українське Видавництво "ГОВЕРЛЯ", Нью Йорк, 1967. Сторін 16. Ілюстроване видання, Ц. 35 с
53. Рудницький, Яр.: НАРОСТКИ - іще, - ісько, - сько. Друге видання. Славістика. Ч. 58-59. Накладом УВАН, Вінніпег 1967 Канада. Сторін 64.
54. Rudnyskyj, B. J. AN ETYMOLOGICAL DICTIONARY of the UKRAINIAM LANGUAGE. Part 6. Ukrainian Free Academy of Sciences - UVAN, Inc. Winnipeg, 1967. Canada (Pp. 481-576). Price each book \$4.-
55. Мілані, Артур, о.: ВЕЛИКА ОБІТНИЦЯ. Розважання і приклади на 9 перших п'ятниць. Переклав І. П. В-во ОО Засиліянів. Прудентополіс, 1967 Бразилія. Сторін 216.
56. Фединський, Олександр, д-р: БІБЛІОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК УКРАЇНЬСЬКОЇ ПРЕСИ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ ЗА 1966 РІК. Клівленд, Огайо, USA, 1967. Український Музей-Архів у Клівленді, Інк. Ч. 11. Сторін 76. (Дуже цінне видання. Тираж відбитки 500 примірників.)

ПЕРІОДИКИ

- СЛОВО НА СТОРОЖІ. Орган Товариства Шкелання Рідної Мови. Редагує Колегія. Головний редактор: Яр. Рудницький. Вінніпег, 1967. Ч. 3. Стор. 40.
- СМІВЦІ. Квартальник Союзу Української Молоді Канади. Рік I. ч. 3-4. Торонто, липень-серпень-вересень-жовтень 1967. Редагує Колегія... Відповідальний редактор І. Боднарчук. (Спадана Аве, Торонто 4, Онт. Канада Сторін 44 (ілюстроване видання)).
- ЛІКАРСЬКИЙ ВІСНИК. ЖУРНАЛ УКР. ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ. Р. XI V Ч. 3 (46). Гол. Ред. Павло Джуль, д-р. Сторін 80. (Ілюстроване видання).
- УКРАЇНЬСЬКИЙ ЖУРНАЛ СТ. СУЖА. Рік V. Ч. 2. 16 листопада 1967 Філадельфія, 16с Редагує Колегія: Дольницький, Криштальський, Шавяк.
- УКРАЇНЬСЬКА ПРАВОСЛАВНА ІНФОРМАЦІЙНА СЛУЖБА. Рік VII. Випуск 4. 25. Жовтень 1967, Мельбурн Австралія. Сторін 26 (міміографом).
- НАША ГРОМАДА. Голос Федеральної Кредитової Кооперативи, Джерзі Сіті, ч. 8. Листопад, 1967. Сторін 4 (непагіновано).

Нові Видання

1. — К А Л Е Н Д А Р Е Ш Ь. Кишеневий Календарець Довідник на 1968 рік. (переступний рік). Накладом Української Книжарні "Говерля", Нью Йорк, 1968 Божий рік. Жорінок 48.
2. — КАЛЕНДАР С В І Т Л А на Божий 1968 рук. ХХІХ річник. Видавництво 00 Василян, Торонто 1968, Канада. Сторін 92.
3. Смаль-Стоцький, Р., Проф.: ПРАВДИВЕ ЗНАЧЕННЯ СОВЕТСЬКОГО ТЕРМІНУ "УКРАЇНА". Спілка Визволення України. Головна Управа. Нью Йорк, 1968 Вашингтон. Сторін 48, ціна примірника 1 долар.
4. Левицький, Кость, Д-р: В Е Л И К И Й З Р И В. (До Історії Української Державности від березня до листопада 1918 р. На підставі споминів та документів). Львів Видавництво "Червона Калина" 1931. Фотодрук. Нью Йорк, 1968. Видавництво Чарторійських. Сторін 152. Видання ілюстроване. Ціна примірника 3 долари.
5. Петришин, Б. Я.: Л О Г І К А. (друге видання). Видання Української Накладні "Нове Життя". І. число. В-во "Шлях" (Нью Йорк), 1968. Сторін 48.
6. — АЛЬМАНАХ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОВЗУ НА ЮВІЛЕЙНИЙ РІК, 1893—1968. Видавництво "Свобода", Джерсі Сіті — Нью Йорк, 1968. Сторін 256 (ілюст)
7. Винниченко, Володимир; ВІДРОДЖЕННЯ НАШІ. Том III. Доба Гетьманщини, Доба Директорії, Доба Отаманщини. (Друге видання, фотодруком лише для студій, наклад 355 примірників) ціна примірника 10 доларів.
8. — КАЛЕНДАР — АЛЬМАНАХ "УКРАЇНСЬКОГО ГОЛОСУ" на 1968 рік. Вінніпег, Канада, 1968. Сторін 192. (ілюстроване видання). Ціна примірника два д.

ДОВІДНИК

(3 надісланих до опису видань)

Овечко, Іван: В И Б Р А Н І С Т А Т Т І, Ч. І. 1967. Сторін 61: 8 нег. (Це є фототипічне видання вибраних статей автора).

О С І Н Ч У К М И Х А Й Л О. Мистець. Маляр. Статті М. Островерхи, П. Андрусевж і М. Осінчука. Кольорові репродукції В. Барагура. Нью Йорк 1967. Сторін 94 + 2 неписані. Ціна примірника (люксусове видання) 10 дол.

У К Р А Ї Н С Ь К И Й І С Т О Р И К, 1—2 (13—14). Рік ІУ. Нью Йорк-Мюнхен 1967. Журнал Українського Історичного Товариства. Сторін 138: 2 нег.

Polonska-Vassylenko, Nathalie LES RELATIONS DE L'UKRAINE AVEC LES ETATS EUROPEENS AUX Xe—XIIIe SIECLES. Paris 1967. Pp. 40.

Etudes historiques et politiques LA POLOGNE ET LES REGION OCCIDENTALES DE L'UKRAINE. Paris 1966. Pp 37 . plus 1 upg.

Д О Р О Г О В К А З, Орган Вояцької думки і чину. Ч. 17 (36). Серпень-Вересень 1967. Торонто. Ілюстрований двомісячник. Видає Генеральна Управа Союзу Бувших Українських Вояків у Канаді. Сторін 24.

Біблос. р. 1— (ч. 1—); квіт./трав. 1955—

New York.

v. in illus., music, ports. 30 cm.

"Журнал української бібліографії." (varies slightly)
Editor: 1955— N. Sydor-Chartorysky.

1. Ukrainian Imprints—Period. i. Sydor-Chartorys'kyi, Mykola, ed.

Title romanized: Biblos.

Z2514.U5B55

67-51392

Library of Congress

(2)

Побіч: Бібліотечна стандартна картка заката логування "Біблосу" Бібліотекою Конгресу ЗСА у Вашингтоні (від 1955)

ПЕРШИЙ МАНІФЕСТ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

В УКРАЇНІ І ПОЗА ЇЇ МЕЖАМИ В СССР
ТА В КРАЇНАХ МОСКОВСЬКОГО БЛЮКУ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ!

Тяжку добу переживає Україна. Після довгої і завзятої збройної боротьби в рр. 1917-1920, молода Українська Держава впала, Україна була окупована військом советської Росії і включена до складу Союзу Советських Соціалістичних Республік, на ділі, московської колоніальної імперії. Її теперішня назва — Українська Радянська Соціалістична Республіка — є лише прикриттям для московського колоніального ладу, що панує в Україні. Наш народ позбавлено політичних, культурних і економічних прав. Усі найважливіші міністерства знаходяться в Москві. Багатства нашої землі і праця її людей використовуються передусім для зміцнення московського імперіального центру і його тоталітарних політичних цілей. Приналежність УССР до Об'єднаних Націй оформлено тільки тому, що її представники в ООН ставлять Москву без власної політики й голосу. Іде посилений наступ на українську духовність, щоб затерти в нашому народі свідомість рівноправності з іншими націями і вбити в ньому прагнення повернути втрачену соборну, суверенну державність, що сягає своїми традиціями до Великокнязівської Київської Русі-України, Галицько-Волинської і Гетьмансько-Козацької Держави.

Саме цього року повела Москва широку пропагандивну кампанію з нагоди 50-річчя захоплення влади Комуністичною Партією большевиків у Росії, 7-го листопада 1917 року. В Україні ця кампанія скерована на те, щоб цілком стерти з пам'яті українського народу факт, що вже 17 березня 1917 року почалася Велика Українська Національна Революція, яка через різні етапи боротьби проти імперіалістичної Москви здобула можливість відновити свою державність. Власною силою і волею український народ через вільно обране представництво утворив і проголосив 20 листопада 1917 року свою державу — Українську Народню Республіку, і тією ж власною силою і волею 22 січня 1918 року проголосив її повну суверенність та незалежність. Ця державність з ходом часу мінjala свої форми: Українська Народня Республіка на чолі з Українською Центральною Радою та її парламентарним урядом; Українська Держава з Гетьманом на чолі; Українська Народня Республіка з Директорією, і в цім періоді соборне об'єднання всіх українських земель в єдиний суверенний і самостійний українській державі — Актом 22 січня 1919 року.

Не зважаючи на офіційне визнання УНР, Советська Росія, своєю декларацією з 17 грудня 1917 року, почала війну проти України. Протягом трьох років, по кінець листопада 1920 року, українські війська обороняли українську суверенну державність проти переважаючих російських сил. Українські збройні сили були переможені не лише фізичною перевагою большевицької Москви, але й тому, що тодішні міжнародні чинники, ще не розуміючи імперіалістичного характеру московського комуністичного руху, не дали Україні моральної, політичної та економічної підтримки. По ліквідації регулярного фронту — у листопаді 1920 року, український народ продовжував визвольну боротьбу в повстанських загонах і революційних акціях. Голова Директорії УНР Симон Петлюра, його Уряд, провідний політичний та військовий актив з окремих періодів державного будівництва були змушені вийти поза кордони України, щоб на еміграції продовжувати боротьбу іншими засобами.

Окупаційний режим в Україні, згідно з директивами свого московського центру, завжди старався зфальшувати добу Великої Української Національної Революції так, що нібито в Україні в той час ішла "громадянська війна", міжкласова боротьба, а не українська національно-визвольна боротьба за завершення державного будівництва, незалежного від будь-якої сторонньої сили. Зокрема тепер, під час відзначування 50-річчя советської влади, це фальшування досягає свого вершка.

І у саму політику фальшування стосує Москва супроти дальшого ходу української визвольної-революційної боротьби, що невпинно йшла як у політично-революційній, так і в збройній формі. Завоювавши українські землі, московський большевицький режим почав завзяту боротьбу з силами, пробудженими Українською Національною Революцією і роками державності. Все ж, під тиском українських мас, московський уряд в Україні був змушений погодитися на частинну українізацію урядового апарату, сподіваючись одночасно, що рідною мовою українського народу легше буде ширити серед нього ідеї комунізму. Під кінець 1920-их років почався московський наступ на Україну в формі колективізації, яка мала завдання вивласнити і поневолити ядро української нації — її селянство. Одночасно Москва зліквідувала Українську Автокефальну Православну Церкву, перевела судові процеси проти Спілки Визволення України і Спілки Української Молоді, які були носіями самостійницьких ідеалів, а під час примусової колективізації зорганізувала на селі голод з мільйоновими жертвами. В 1930-их роках Україна стала суцільним домом терору. Нищено не тільки українську інтелігенцію, але й селян і робітників, з яких та інтелігенція вийшла. Самих українських письменників знищено понад 200. Масові могили Вінниці й інших міст ховають десятки тисяч жертв з-поміж українського населення всіх станів.

Все це трагічно відбилося на кількості українського населення. Навіть беручи до уваги воєнні втрати, число українців за останніх 50 років повинно було подвоїтися, тим часом воно залишилося майже на тому самому рівні. Вистачить порівняти два советські переписи населення України в роках 1926 і 1959: супроти інших мешканців України, кількість українців за той час зросла на 1.4%, тоді як росіян — на 132%. Все це наслідки зорганізованого голоду, розстрілів, вивозів і денационалізації.

1939 року Карпатська Україна задокументувала свою волю жити самостійним життям, проголосивши в місяці березні державну незалежність, за вдержання якої по-геройськи боролася Карпатська Січ. Того ж року, після договору Сталіна з Гітлером, Західна Україна була окупована московськими військами. Як і 1914 року за царської окупації, всі українські установи, видавництва, пресу зліквідовано і на їх місці закладено нові, режимові. Почалися також вивози українських діячів.

Відступаючи з українських земель в 1941 році, большевики не тільки нищили українські культурні надбання та пам'ятки, але й масово вбивали ув'язненими наших сестер і братів. Надії на те, що німецько-советська війна принесе якісь корисні зміни для українців, не здійснилися. Гітлерівські окупанти з перших же днів окупації почали арешти, зліквідували утворене у Львові Актом 30 червня Державне Правління і незабаром почали розстрілювати українських діячів у Львові, Києві й інших місцях України. Жертвою цього терору впала Українська Національна Рада.

Це привело до широкого розгорнення визвольної політично-революційної боротьби Організацією Українських Націоналістів (ОУН), яка діяла в часі між двома світовими війнами на українських землях, продовжуючи боротьбу Української Військової Організації (УВО), як теж збройної боротьби Української Повстанської Армії (УПА), в обороні українського населення проти гітлерівських насильств і проти рейдуючих советських груп. Збройні змагання вела УПА ще до довго по закінченні війни, під командуванням генерал-хорунжого Романа Шухевича — Тараса Чупринки та під політичним проводом Української Головної Визвольної Ради (УГВР), керівного органу революційної боротьби українського народу, в героїчному спротиві об'єднання московським, польським і чеським комуністичним військам. В боротьбі проти УПА большевики безпощадно нищили українське населення за підтримку

й прихильну поставу до українського вільного руху, вживаючи жорстоких засобів загального терору, розстрілів і вивозів, випалюючи ліси і сусідні з ними села, організуючи голодову блокаду відділів УПА на західних землях України.

У той самий час Москва послідовно нищила Українську Католицьку Церкву, ув'язнила Митрополита Кир Йосифа, Єпископів та священників, як також провідних діячів інших Церков, заславши багато з них у концентраційні табори, а то й повбивавши їх, і наильно перетворила Українську Католицьку Церкву в московську православну.

Готуючись до дальшого наступу на вільний світ, Москва скріпила свій натиск на населення окупованих територій, передусім України, щоб зацементувати себе внутрішньо. Для цього висуєно ідею вже не інтернаціоналізму, а "провідного" російського народу, "першого між рівними". Звідси — шовіністичні теорії російської вишестості, "злиття націй", "советської батьківщини" з центром у Москві. В Україні це позначилося посиленням русифікації державного апарату, вищих шкіл, преси і радіо. Двадцять найважливіших журналів Академії Наук УРСР з ділянок фізики, хемії, медицини, математики, кібернетики, генетики, металургії, архітектури, вугілля — видається російською мовою. На світовій виставці в Монтреалі 1967 року УРСР була представлена не як союзна республіка, а як один кіоск з панорамою колгоспу, і то з московським написом. Замазати цей образ українського приниження не змогли навіть найкращі українські хори та солісти.

Ми читаємо про те, що за виробництвом на душу населення залізної руди, чавуну, сталі, прокату, цукру і вугілля Україна займає перше місце в світі. Але ми знаємо також, що державний бюджет СРСР у 1966 р. становив понад 105 мільярдів рублів, отже, багата Україна, що начисляє 1/5 населення СРСР, повинна була б мати бюджет в сумі 21 мільярда рублів. Тим часом вона малі тільки 9,8 мільярда, тобто більш як 11 мільярдів забрала собі Москва, використовуючи ті українські гроші на власне зброєння і шантажування вільного світу. І це тільки за один рік. А скільки Україна втратила за 47 років московського панування!

Одночасно Москва намагається здискредитувати перед українським народом український національно-визвольний рух. Постійна лайка на "українських націоналістів", суди над членами ОУН і УПА та культурними діячами, які вимагають для української мови і культури належних їм прав, все це вказує на те, що широкі народні маси в Україні тій ворожій пропаганді не вірять. Навпаки, посилений наступ Москви на збірне життя українського народу лише скріплює його спритив ворогові, виявом чого були, між іншим, страйки і заворушення українських в'язнів у концентраційних таборах Воркути, Норильська, Караганди й Колими, по смерті Сталіна, а під цю пору є боротьба за збереження й розвиток української культурної творчості, мови і релігії. Москва також уважно стежить за всіма проявами українського життя у вільному світі, і своїми підсланими агентами ліквідує його провідників. Так з їх рук згинули Сямон Петлюра, Євген Коновалець, Лев Ребет та Степан Бандера.

Усвідомлюючи, яку важку добу переживає тепер Україна, і в повній солідарності з її спротивом ворогові, ми, делегати всіх українських національних організацій у Північній і Південній Америці, Західній Європі та Австралії разом з Новою Зеландією, за благословенням Ієрархів Українських Церков у вільних країнах, зібралися в осдку Об'єднаних Націй — в Нью Йорку, на Світовий Конгрес Вільних Українців у днях 16, 17, 18 і 19 листопада 1967 р.

Перше завдання Світового Конгресу Вільних Українців — розглянути сучасну ситуацію в Україні та поза нею і обміркувати способи її засоби для найвідатнішої допомоги визвольній справі України.

Друге завдання Конгресу — узгодити діяльність української громади в кожній країні цих континентів для того, щоб не лише зберегти національну субстанцію українства, але також розвинути кожен громаду в цих країнах у всіх ділянках життя до найвищого ступня. Вся українська спільнота цих країн невідмінно має бути скерована в своїй діяльності до того, щоб всебічна допомога Україні була найуспішнішою.

Ми, уповноважені делегати Світового Конгресу Вільних Українців, на своїх нарадах розглянули обидва завдання і ухвалили потрібні постанови. Секретаріят Світового Конгресу Вільних Українців дбатиме про виконання цих постанов до наступного Конгресу.

Світовий Конгрес Вільних Українців у висліді своїх нарад однозгідно постановив звернутися до українського народу в Україні і поза її межами, в СРСР та в країнах московсько-комуністичного бльоку з цим Першим Маніфестом.

Ми, учасники Світового Конгресу Вільних Українців, заявляємо перед цілим світом, що українська національна спільнота у вільному світі допомагатиме своєму народові в його боротьбі доти, аж поки він остаточно визволиться і побудує незалежну суверенну і соборну державу.

Для допомоги Україні ми використовуємо всі способи й спроможності, які маємо в демократичній дійсності вільного світу. На першому місці у нас стоїть ширення правди про Україну, її історію, визвольну боротьбу, культуру. В цій діяльності ми вже чимало виконали нашими багатомовними виданнями, радіомовленням, доповідями на наукових з'їздах, працею в університетах тощо. Ми постійно даємо відсіч проти українській пропаганді.

За одно з найважливіших наших завдань ми вважаємо втримання національної субстанції українства в країнах нашого поселення. Для цього еміграція розгорнула велику організаційну роботу. У всіх країнах нашого поселення діють українські Церкви — православні, католицькі, протестантські. Вони мають мільйонну громаду вірних і багато величних храмів. Українські Церкви є однією з головних опор збереження українства, розсіпаного по світу, вони мають також свої організації та нижчі й вищі школи.

В окремих країнах свого поселення українці здобули вже значні успіхи і впливи. Об'єднані в центральних установах, вони мають свої успішно-політичні організації. Українські науковці щорічно публікують десятки своїх праць рідною й іншими мовами. Закінчується друк уже четвертої енциклопедії, цим разом англійською, завдання якої подати об'єктивні факти про Україну. В українських високих школах спеціальну увагу присвячується українським дисциплінам.

В країнах поселення українців, особливо в Америці й Канаді, де існують забезпечені Союзи, Товариства й Братства з понад 100 тисячами членів, спілки, кооперативні банки, розвинулось українське економічне життя. Скрізь там діють різні місцеві товариства й установи, виховні організації молоді з тисячами членів і власними таборами. Українські жінки об'єднані у своїх організаціях, що належать до Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). Діють робітничі спілки, професійні товариства лікарів, інженерів, професорів, бібліотекарів, спілки мистців, письменників, музик, допомогово-харитативні установи. Публікується вільна українська преса — щоденники, тижневики, місячники, наукові, літературні, мистецькі і популярні журнали. Розвинулася незалежна українська наука, зорганізована в першій історично-академічній установі, що продовжує майже 100-річну львівську традицію, Науковим Товаристві імені Шевченка, та в Українській Вільній Академії Наук, що продовжує традиції Київської академічної установи, поки вона була опанована московсько-большевицькою владою.

Діють ще від 1921 року високі навчальні заклади, Український Вільний Університет і Український Технічно-Господарський Інститут, а також недавно створений в Римі Український Католицький Університет, випускаючи щорічно фахові високошкільні кадри з академічними ступнями. Сотні українських професорів навчають по американських, канадійських, аргентинських, німецьких, австралійських і інших університетах. Діють ще й інші спеціальні українські високі школи, духовні семінарії та численні початкові школи з українською мовою навчання.

В обидвох світових війнах десятки тисяч українців боролись у рядах армій країн свого поселення. Багато тисяч з-поміж них віддали життя в обороні своєї боді, яка для них була ідеалом України. Ті ...

шились живими, створили свої організації ветеранів, яких єднає братерство зброї з ветеранськими союзами їхніх країн поселення та з організаціями українських комбатантів, які на рідних землях і в різних часах боролися за визволення України. В переконанні, що збройна сила народу є найкращою запорукою його незалежності, ветерани українських, американської, канадійської й інших Армій спільно плакають українські військові традиції.

На еміграції існує Державний Центр УНР, діють різні політичні організації і установи. Всі вони заступлені на цій Світовій Конгресі Вільних Українців і згідно працюють у його рамках, як також в рамках своїх центральних крайових об'єднань, подаючи допомогу українському народові в його визвольній боротьбі через впливи в урядових колах і в суспільствах своїх країн, через здобування прихильності й підтримки для усамостворення України й інших поневолених країн. Українці, як громадяни країн свого поселення, беруть активну участь у суспільно-політичному житті цих країн, подекуди займаючи високі становища в парламентах і державних управліннях.

Величезні духово-культурні та матеріальні досягнення українців у вільних країнах світу є найкращим доказом вітальності та творчих сил українського народу, свідомством того, яких успіхів він міг би добитися й як міг би збагачувати культуру скарбниці людства, маючи волю й незалежність на рідній землі.

Зовнішнім виявом значення української спільноти у вільних країнах можуть служити, зокрема, такі факти: побудова пам'ятника Тарасові Шевченкові в Канаді, в столиці Манітоби, Вінніпезі, 1961 р.; побудова пам'ятника Шевченкові на публічній площі у столиці Америки — Вашингтоні, 1964.; побудова пам'ятника Шевченкові в Бразилії, в столиці естада Парана, Куритиби, 1967 р.; законний дозвіл Президента Аргентини генерала Онгалія побудувати пам'ятник Шевченкові в столиці цієї країни, Буенос Айресі, 1967 р.; одностороння постановка законодавчих палат Америки про щорічне відзначування Тижня Поневолених Націй, щоби таким способом американський народ мав нагоду виявляти прихильність до визвольних рухів усіх поневолених комуністичних народів, при чому в цій законі спеціально вказана також Україна.

Цією нашою постійною діяльністю ми намагаємося втримати українську спільноту поза Україною і створити такі духові та матеріальні цінності, що їх потребує і потребуватиме Україна. Ми переконані в то-

му, що викриваючи й тавруючи злочини московської комуністичної диктатури, робимо тим самим послугу іншим волелюбним народам і здобуємо собі приятелів у їхньому колі. Мир і воля націй у маєстаті права і справедливості, рівної для всіх, будуть запевнені у світі щойно тоді, коли під ударами національно-визвольної революції поневолених народів розвалиться московська комуністична деспотія. Цю революцію, як колись проти московської царської деспотії, переведуть поневолені нації в слухний час. Наше завдання — здобувати й скріплювати симпатії та підтримку вільних народів для тієї неминучої національної революції.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ!

Ми, твої брати і сестри в країнах вільного світу, чітко відрізняємо те, що репрезентує духові і матеріальні цінності української нації, від пануючого в Україні московського комуністичного режиму, проти якого Ти стоїш у постійній боротьбі. Твої осяги на полі науки, мистецтва, господарства і на всіх інших ділянках життя для нас усіх мають найвищу ціну. Ми подивляємо Твою видержливість і витривалість у боротьбі за збереження та розвиток духових і матеріальних цінностей України, що перекреслили пляни юрора, спрямовані на знищення й асиміляцію українського народу.

Ти пережив не одне лихоліття у своїй героїчній історії. Ти не піддався і завжди виходив з них непоорений. Твоя героїчна постава викликає подив своєюлюбного людства. Вона була і є джерелом духової наснаги для всіх нас, розпорошених на всіх континентах світу. Тобі призначено бути господарем своєї землі.

Український народе, прийми від усіх нас, Твоїх братів і сестер у вільному світі, нашу пошану і наше залевнення, що ми свято віримо в успіх Твого незламного спротиву і в успіх нашої муравлиної праці, які наближають день Твого Визволення.

Перший Світовий Конгрес Вільних Українців передає Тобі на рідну землю і на заслання наш широчердечний привіт. Ми ніколи не спочинемо, поки Ти, з Божою допомогою, не здобудеш утрачену волю і самостійність. Ми віримо, що прийде той день, коли Ти засядеш у народів вільних колі, серед справедливого й миролюбного людства.

Президія
Світового Конгресу Вільних Українців

Як виглядав Ісус Христос?

Про зовнішній вигляд Христа Спасителя є опис в одній римській рукописі з часів Октавіана Августа. Зробив його П. Лентулюс, як донос до римського сенату. Публіус Лентулюс був римським проконсулом в Юдеї, де власне навчав Ісус Христос. Ось, його лист:

"До Великого і Чесного Римського Сенату — від Публіуса Лентулюса — привіт.

Під цю пору появився в нас і ще є сьогодні живий чоловік, дуже доброї вдачі, що йому на ім'я Ісус Христос. Нарід називає його великим пророком, а його учень — Сином Божим. Він воскреслає мертвих і уздоровлює хворих одним словом від болів і всякої недуги.

Цей чоловік є великого росту і стрункого стану. Його вид повний поваги і сильно діє на всіх. Ті, що на нього дивляться, не можуть його не любити, а при цьому не відчувати

будь-якого страху. Його волосся є краски зрілих грецьких горіхів, без полиску і гладке. Від вух спадає на плечі і нижче — кучеряве з полиском. По середині голови розділюється на два боки за звичаєм назорейців. Чоло гладке й чисте. На всьому обличчі нема ніяких знаків. Обличчя дещо рум'яне. Ніс правильний. Борода такої краски, що й волосся на голові. Борода густа та довга, а на кінці розділюється. Його вигляд величавий і приємний. Очі блакитної краски, що ясніють і пронизують душу. Він дуже ласкавий, а під час навчання й розповіді любий. Зате гострий і страшний, як картає. В рисах його лиця втілена незбагнута симпатія, получена з величчю і маєстатом. Ніхто його не бачив розсіяного, зате часто заплаканого. Його ріст високий, руки прості. Він їх часто відкриває. Говорить не багато, але з повагою і кожне його слово

зважає і зміряє. Направду, цей чоловік є миліший за всіх людей. В ньому видно всю правду, в якій нема відхлібства".

"Я чув, що Ти, Цезарю, бажав би познайомитися з цим чоловіком. Дай мені знати, а я вишлю його Тобі. Він ніде не чвися, але знає всі науки. Говорять, що такої людини ще не бачили в тих сторонах. Жиди твердять, що вони ні від кого не чували таких навчань, як від нього. Багато говорять, що Він Бог. Дехто, що Він Пророк, а інші, що Він Твій ворог. Злі жиди бажали б йому всяких прикостей. Кажуть, що він ніколи не викликував невдоволення в інших. Він завжди старається заспокоїти бажання кожного. У всьому випадку я готовий, Цезарю, виконати Твій наказ, який відноситься до його Особи.

Ерусалим,
Публіус Лентулюс,
Управитель Юдеї"

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНЦІВ ПОЗА УКРАЇНОЮ СУЩИХ

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ!

Ми, уповноважені делегати крайових представництва з усіх країн українського поселення, звертаємося до всіх українців поза Батьківщиною з повідомленням про те, що в днях 16, 17, 18 і 19 листопада 1967 року відбувся в місті Нью-Йорку, ЗДА, Світовий Конгрес Вільних Українців, який створив Секретаріат СКВУ і прийняв важливі постанови.

Здійснено це велике діло внаслідок зговорень і узгоджень всіх українських самостійницьких організацій, згуртованих та установ, які взяли участь у Конгресі. Це слід вважати загальним успіхом всіх українців, що перебувають поза межами України.

Наші успіхи в країнах нашого поселення були можливі завдяки двом чинникам: 1. Рокам нашої державності і дальшої невинної боротьби за її відновлення, яка активізувала й українські сили поза Україною; 2. Зусиллям тих українців з різних часів еміграції, які, часто у важких умовах, не жаліли своєї праці й майна, щоб зберегти себе як окремішню національну групу, щоб створити установи й організації, які стали незрушимою підвалиною для дальшого будівництва.

Нас тепер багато у вільному світі. Ми живемо в різних країнах, на різних континентах. В ЗДА, в Канаді ми розбудували поважні установи, виховали нові кадри інтелігенції і здобуємо щораз більше впливи в усіх ділянках життя. В Європі, в Південній Америці, в Австралії скрізь українці своєю організованістю, заповзятливістю, моральною постановою і рішучим обстоюванням прав українського народу здобули собі шана і повагу серед громадян і їх політичних керівників у цих країнах.

Українці внесли зі своєї Батьківщини великі духові цінності, довголітню героїчну традицію, любов до волі й вільної національної творчості. Ми навчилися від свого народу, згідно з його традицією, шанувати гідність людини, ми пізнали вільне життя, а також пам'ятаємо усі страхотні національні неволі, старшуння одного народу над другим. В Україні наш ворог і ворог усього людства — імперіалістична Москва винищує все наше, національне, самобутнє. А людську гідність нівечать брутальні накази комуністичної монопартії, не допускаючи ні до вільного вислову думки, ні до будь-якої незалежної творчості. Москва у своєму русифікаторському наступі намагається зрунувати всякі сліди великої минувшини українського народу, а себе виставляє як представника нібито єдиної творчої, перетвореної нації.

Москва насамперед пробує спотворити українську історію, зробити з її героїв ворогів народу, і на місце наших героїв поставити своїх. Те саме в світі ідей, де витворені століттями українські ідеали Москва намагається заступити своїми.

Ніяка держава не може існувати без власних національних ідеалів; їх не має створена Москвою Українська ССР, і тому це твориво скрізь, у своїх і чужих, не викликає жадної поваги.

Україна, така багата історичними та культурними традиціями, родючістю своєї землі і працьовитістю своїх людей, заслужує на кращу долю, на те, щоб бути одною з передових країн Європи не тільки в продукції сталі й хліба, але й у сферах думки, ідей, науки, мистецтва. А як же вона може бути передовою, зокрема в науці, коли майже всі її наукові журнали видаються мовою окупанта.

Ми у вільному світі мусимо зберегти і розвинути ті ідеали і культурні надбання, які винесли з України, і передати їх нашим дітям та всім, кому дорогі ідеали волі. Своєю працею ми мусимо охопити всі ділянки нашого життя — церковні і політичні справи, виховання молоді і творення нових кадрів інтелігенції, всі роди культурної творчості і духові справи, економіку, і суспільну опіку — все, що потрібне для розвитку нормального суспільства. Зайнявши відповідні позиції, ми зможемо значною мірою допомогати своєму народові в його визвольній боротьбі, організуючи під гаслами волі для України і всіх уярмлених Москвою народів єдиний фронт вільних націй для ліквідації тоталітарного московсько-більшевицького режиму.

Сучасний демократичний світ, що стоїть на засадах індивідуальної і національної свободи, на пошануванні прав народів і людини, дає кожній групі належне місце, відповідно до її сили й вартості. У цьому світі нам дано змогу всебічно виявляти наші національно-духові творчі особливості і нашу культуру. Це тільки в тюрмі народів — СРСР людина змушена мислити й діяти проти власного переконання, за накиненими їй директивами.

Збереженням і розбудовою нашої національної многотисячної духово-культурної спільноти, своїм життям, працею й організованістю ми заперечуємо московську теорію "злиття націй". Замість "злиття націй" у московському виданні, ми проповідуємо й боремося за світ різних — великих і малих, але однаково вільних і рівних націй, які у вільній конкуренції идуть шляхом поступу. Замість "злиття культур", тобто накинених всім московської культури, замість однієї "спільної мови", тобто мови московської, ми прагнемо буйного розвитку мов і культур усіх народів, що піднеситиме їх і кожну людину на щораз вищий духовий щабель. Замість сірого життя під диктатом тиранії, ми боремося за глибину і всебічність вільної творчості.

В Україні народ трудиться і творить, крок за кроком іде вгору і в найтяжчих умовах, під постійними ударами московського імперіалізму, змагається за рівне місце в колі вільних народів.

У вільному світі ми маємо необмежені можливості творити для себе індивідуально, для українського народу, для людства. І ми повинні ці можливості всебічно використати, щоб доля еміграції в історії України залишилась світлою сторінкою. Власне, для цього. Світовий Конгрес Вільних Українців (СКВУ) дає огляд наших здобутків і наших сил, щоб заманіфестувати наші прагнення, наші принципи і нашу готовність жертвувати всім для досягнення найнижчого ідеалу українського народу.

Наш Конгрес одностайно прийняв такі рішення:

- Посилувати й розвивати самостійницьку визвольну дію української еміграції в кожній ділянці нашого життя, щоб досягти чимраз кращі позиції для допомоги українському народові в його боротьбі за визволення.
- Сприяти всім консолідаційним заходам українських громадських і політичних сил на базі самостійницької визвольної концепції.
- Закликати всіх українців включитися в організоване життя, підтримати всі крайові центри та організації і сконцентрувати всі сили для здійснення наших основних завдань.
- СКВУ закликає всі українські організації поза межами України скріплювати й поглиблювати їх роботу, творити нові сили, виробувати нові кадри працівників та приєднувати до активної дії всі ті сили і групи, що стоять осторонь організованого життя. Ніякі церковно-релігійні, територіальні чи політичні різниці не можуть стояти українцям на перешкоді у виконанні їхніх обов'язків супроти Батьківщини.
- Виявляти яконайбільшу дбайливість у вихованні молоді в українському дусі. Це стосується не тільки шкіл і інших виховних закладів, а передусім самих батьків.
- Дбати про те, щоб чимраз більше наших матеріальних цінностей перетворювалося на духові. Співвідношення цих цінностей у нас ще далеко не пропорційне до наших спроможностей.

До виконання всіх цих закликів і постанов, у 50-ті роки національного, політичного і державного відродження українського народу, кличе Вас, Дорогі Земляки, Світовий Конгрес Вільних Українців! Хай же нашим незмінним гаслом і неохитною настановою буде:

З вірою в Бога жити — творити — боротись!

**ПРЕЗИДІЯ
СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ**

ЗВЕРНЕННЯ

СЕКРЕТАРІАТУ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

до української спільноти в країнах вільного світу в справі відзначення 50-тих роковин проголошення Української Народньої Республіки самостійною, від нікого незалежною, вільною, суверенною Державою Українського Народу.

Виконуючи постанови Першого Світового Конгресу Вільних Українців, а зокрема його рішення про відзначення цілою українською спільнотою у вільному світі 50-тих роковин Української Незалежності, Секретаріат Світового Конгресу Вільних Українців закликає всі наші церковно - релігійні та суспільно - громадські об'єднання доложити всіх старань, щоб ті святкування стали виявом **НАЦІОНАЛЬНОЇ ЄДНОСТІ У КРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТІ В ДІАСПОРІ**, доказом нашої **СОЦІАЛЬНОЇ ЄДНОСТІ З УКРАЇНСЬКИМ НАРОДОМ** у його неперервних змаганнях до привернення суверенності і незалежності Держави Українського Народу, та щоб вони були **МОГУТНІМ ПРОТЕСТОМ ПРОТИ КОМУНІСТИЧНОЇ МОСКВИ ТА НЕЮ НАСТАВЛЕННЯ КОЛОНІАЛЬНОГО РЕЖИМУ В УКРАЇНІ**, які поневолюють український народ на його власній землі.

Доложимо всіх старань, щоб у святкуваннях Української Незалежності були заступлені всі наші організації та установи, а зокрема наша молодь. Хай наше молоде покоління виявить себе з нагоди тих святкувань **ПЕРЕСМНИКАМИ** та **ПРОДОВЖУВАЧАМИ** державницьких традицій українського народу.

Проведім широку інформаційну акцію серед наших співмешканців та емігрантів про державницькі стремління українського народу, переконаймо їх, що комуністична Москва осталась останньою колоніальною імперією, яка поневолює не лише Україну, а й 26 ін-

ших народів, а її загарбницька політика є загрозою для цілого волелюбного людства.

Подбаймо, щоб уряди країн нашого поселення піддержали наш апел до Організації Об'єднаних Націй засудити комуністичну Москву, яка не лише проти волі українського народу окупувала територію України, але яка всупереч Всесвітній Деклярації Прав Людини знищила Українські Церкви в Україні, ув'язнює діячів українського політичного, культурного, наукового, господарського життя, насильно проводить русифікацію населення України, відмовляє мешканцям України елементарних людських прав тільки тому, що вони зберігають любов до своєї землі і народу.

Секретаріат Світового Конгресу Вільних Українців прохає Владик Українських Церков та проводи наших релігійних об'єднань благословити ці Ювілейні Святування нашої спільноти, а всі Центральні Репрезентації, Крайові надбудови, Проводи всіх наших організацій та установ закликаємо активно причинитися до успішного переведення великих роковин 50-річчя Української Незалежності.

За Президію Секретаріату СКВУ:

о. др Василь Кушнір в.р.
Президент

Микола Плавюк в.р.
Генеральний секретар

15 грудня, 1967 року
Вінніпег, Канада

ХРИСТОС РОДИВСЯ - СЛАВІТЕ!

MERRY CHRISTMAS

JOYEUX NOËL

<p>CHESTITA KOLEDA ХРИСТОС СЕ РОДИ 恭祝聖誕 SRETAN BOŽICZ VESELE VANOCE GLEDELIG JUL ZALIG KERSTFEEST HÄID JÓULUPÖHI HAUSKAA JÓULUA NODLAIG SÖIN AGAT FROHE WEIHNÄCHTEN KALA CHRISTOUGENA BOLDOG KARÁCSONYI ÜNNEPEKET FELIZ NATAL</p>	<p>NOLL AIG SHONA DHUIT BUON NATALE クリスマス DRIECIGUS ZIEMASSVETKUS LINKSMU KALEDU GLAD JUL WESOLYCH ŚWIĄT SARBATORI FERICITE С РОЖДЕСТВОМ ХРИСТОВЫМ CHRISTOS SE RODI VESEL BOŽICZ GOD JUL MILED SAID ХРИСТОС РАЖДАЕТСЯ NADOLIG LLAWEN</p>
---	--

Веселих Свят і Щасливого Нового Року

бажаємо всім нашим Українським Читачам і Приятелям

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ "Б І Б Л О С"

ESTABLISHED MARCH 1, 1868.

Alaska Herald.

Justice, consilium, concursus, palma, recurvus.
Participans, mutus, non obstat, non manufactans.

VOL 1.

SAN FRANCISCO, MARCH 1, 1868.

No. 1.

THE ALASKA HERALD

Will be published semi-monthly, under the management of AGAPIUS
 HONCHARENKO.

SUBSCRIPTIONS and ADVERTISEMENTS
 CAN BE LEFT AT THE

PRINTING OFFICE OF CUBERY & CO.,
 536 MARKET STREET,
 SAN FRANCISCO, CALIFORNIA.

SUBSCRIPTIONS :

Payable in United States Gold Coin, in advance.

1 Copy	20c.
3 Months	\$1 25
6 Months	2 50
1 Year	4 00

INTRODUCTORY.

In this First Number of our Paper we design to set forth, as briefly and clearly as possible, the aims and objects we propose to attain. These are, to furnish certain information to the Russians of this coast, and more especially of Alaska, concerning the laws, manners and customs of the Americans; to present the English reader with sketches of Russian life, biographical notices, and incidents taken from Russian history; and to furnish to business men a medium of communication with the thousands, who have just been brought under the American government in Alaska.

We believe that the newspaper is a necessity for acquainting the inhabitants of Alaska with the change in their political condition, operated by the transfer of sovereignty. Accustomed as they have been, to a species of tutelage at the hands of their rulers, they are yet well taught in their own language, and eager for knowledge; nor can it be doubted that, with such aid as a newspaper, specially prepared for their information, will give, they will soon be ready to claim, understandingly, their rights as citizens of this great Republic.

It must, of course, be expected that before many years the obvious advantages of the English language will have made themselves felt by these Russians, who will measurably abandon the use of their native tongue; but for the present they must be reached by means of the latter alone. When it is remembered, also, that with the spring there must begin a comparatively great commerce with the late Russian possessions, the present publication cannot but recommend itself as timely. Our relations with the coasts of Asiatic Russia are but just commenced, and must grow to be more and more important with every year; and for every purpose of amity and mutual advantage a paper in the Russian language, published at San Francisco, must be of the greatest utility. It shall be our constant effort, therefore, to add to the attractions of our paper, as its prosperity will permit.

Издатель Пресвитеръ Агапій Гончаренко.

Я цахожу священнымъ начать мой Журналъ, переводомъ на родной языкъ Благодатныхъ Установлений сей страны.

THE CONSTITUTION
 OF THE UNITED STATES OF AMERICA.

КЪ РУССКИМЪ

ВЪ СОЕДИНЕННЫХЪ ШТАТАХЪ АМЕРИКИ.

Сія Конституція ясно и понятно изяснить, какое имѣть право всякій Гражданинъ сей страны.

Здѣсь каждый лично—есть независимый владѣлецъ, и самовластный управитель во всемъ насколько его человѣческая натура способна къ этому; здѣсь вѣчны и неизмѣняемы уставы—Правосудіа, Истинны и доброй Вѣры. Правственныя законы безпредѣльны, никакая власть не смѣетъ нарушить ихъ, и угнетенная невинность всегда будетъ оправдана.

Если мы не имѣемъ Конституціи и Союза, то что будетъ съ нами? Если мы даже разрушимъ одинъ уставъ, мы разбросаны въ щепень, и никто изъ насъ не имѣетъ права даже въ своей собственности! Нашъ Союзъ не временный случай, а Гражданская необходимость, мы не можемъ существовать безъ него. Все что свѣтло въ жизни нашей, будетъ мертво безъ Союза. Наша СВОБОДА не можетъ выдержать постоянныхъ стычекъ, гражданскихъ и сопредѣльныхъ ссоръ, наша НЕЗАВИСИМОСТЬ была бы игрушкой, наши воспоминанія обратились бы въ грусть.

КОНСТИТУЦІЯ

СОЕДИНЕННЫХЪ ШТАТОВЪ АМЕРИКИ.

Божіею милостію МЫ НАРОДЪ, Соединенныхъ Штатовъ, съ цѣлью образованія совершеннѣйшаго Союза, учрежденія Правосудія, водворенія домаш-

В 121-РІЧЧЯ РОЗГРОМУ КИРИЛО-МЕТОДІЇВСЬКОГО БРАТСТВА

Кирило-Методіївське Братство засновано в осені 1845 р. Основниками були Микола Костомарів, Панько Куліш, Микола Гулак, Василь Білозерський та інші. Вони написали також Статут Братства, "Книгу буття українського народу" та проклямації до Українців, Поляків і Москалів, де виложили і обґрунтували з історичного і філософського становища політичну і соціальну, ідеологію братства. Вона різко зверталася проти монархії російської, німецької, австрійської і турецької, які поневолювали слов'янські народи. Вона при тому голосила потребу кожної нації створити республіку, які потім мають створити союз цих республік. Таким способом вони на місце єдиної і неділимій Росії ставили федерацію слов'янських держав зі столицею у Києві.

Кирило Методіївське Братство було таємне. В 1846 р. по скінченні студій, під час перебування в Києві, до нього заходив Тарас Шевченко і читав свої політичні поеми "Сон", "Кавказ", "Послання" та інші. Він також брав участь у дискусії і заступав самостійницьку думку.

В 1847 році, на початку березня, на донос студента Олексі Петрова, царська поліція почала арештування братчиків. Шевченка арештовано 17 квітня 1847 і засуджено на безтермінове заслання.

Шевченко, вже будучи арештованим, написав вірш "Моїм союзникам" (подаємо в скороченні), у якому між іншим каже так:

Згадайте, братія моя
(Бодай те лихо не верталось!)
Як ви гарнесьенько і я
Із-за решотки визирали

І певне думали: "Коли
На раду тиху, на розмову
Коли ми зйдемо ся знову
На цій з'убоженій землі"

Ніколи, братія, ніколи!...
З Дніпра у купі не піємо,
Розійдемося, рознесемо
В степи, в ліси свою недолу.
Повіруєм ще трохи в волю,
А потім жити почнемо
Між людьми як люде...

А поки те буде,
Любіться, брати мої,
Україну любіте,
І за неї безталанну
Господа моліте!

На відбитці, зліва направо в першому ряді, провідні члени братства: Микола Гулак, Тарас Шевченко, Микола Костомарів. В другому ряді, зліва направо, Дмитро Пильчиків, Олександр Маркович, Василь Білозерський і Панько Куліш.

Гроші, випущені Укр. Центр. Радою у році 1918

У К Р А Ї Н С Ь К И Й В І Д Д І Л
ГОЛОВНОЇ БІБЛІОТЕКИ УНІВЕРСИТЕТУ МІННЕСОТИ В З С А

Завдяки передачі приватної бібліотеки українки проф. д-ра Олександра Грановського до Головної Бібліотеки Університету Мінесоти в ЗСА літом минулого року (1966), повстає окремий Український Відділ у тій бібліотеці.

Ця подія має своє особливе значення, бо згідно з умовою між університетом та жертводавцем проф. Ол. Грановським, вона є, чи не унікальною бібліотекою в світі з окремим українським відділом. Годі бо знайти в світі другий університет, котрий приділив би у своїй головній бібліотеці окремий Український Відділ.

Україніка в бібліотеці Бритійського Музею, чи Чарльзська Національна Бібліотека, як також і Бібліотека Конгресу ЗСА у Вашингтоні, є назагал у відділі славістики.

Таксамо українка є трактована в університетських бібліотеках Америки, не говорячи про публічні бібліотеки, за винятком Нью-Йорської Публічної Бібліотеки, де вона є включена у відділ мови і літератури.

Той осяг створення окремого Українського Відділу у Головній Бібліотеці Університету Мінесота в ЗСА здійснив своїми впливами та зв'язками колишній професор того університету д-р Ол. Грановський, і за те йому належить признання від нашого громадянства та наших наукових установ.

Правда, Мінесотський Університет є трохи віддалений від центру скупчення українців, чи від центрів дослідів проблематики Східної Європи включаючи й Україну, — однак американська бібліотечна система уможливила всім дослідникам користання книжковими фондами способом міжбібліотечного вypoжичування, мікрофільмування, зеркасовими відбитками й тп. Отже можна з усього світу через якунебудь американську дослідку, чи університетську бібліотеку позичати книжки з усіх закутків світу, включно з советами. Тому нам треба пам'ятати про існування єдиної збірки українки, оформленої в окремий Український Відділ при Головній Бібліотеці Університету Мінесоти в ЗСА, завданням якої в першу чергу є, бути правдивим джерелом дослідів українських проблем, включно з українським вкладом у світову культуру й всестороннє помагати в доповнюванні того відділу новими джерелами. Очевидно, що серед нашої спільноти є багато ще унікальних джерельних матеріялів, якими вони дорожать, і бажали б бачити їх в збірках, чи в бібліотеках ІТШ та УВАН. І це дуже патріотична дія, яка не перескадає в нічім допомогти поповнювати Український Відділ при Головній Бібліотеці Мінесотського Університету в ЗСА. Можна бо зробити навіть відбитки зеркасоової і їх переслати, бо може й так статися, що самі оригінали можуть пропасти в неодних приватних руках, та не дісти до грядучих поколінь.

Посилати до того Українського Відділу при Головній Бібліотеці Університету Мінесоти в ЗСА, можна не лише книжки, але і всякі інші друки, газети, летючки, афіші, фотознімки, тощо, і на кожному дарованому матеріялі, після докладного й фахового упорядкування буде наліплена карточка з прізвищем жертводавця. Понижче подаємо такі 'екслібриси' та надіпку. Обі надіпки виготовив артист проф. Михаїло Михалевич в стилі українського барокко з питомою вимволікою освіти: смолоскип, книжка, меч, перо і ознака українства — герб-тризуб. Екслібрис проф. Ол. Грановського виготовив артист-маляр Анастазієвський. (Ті відзнаки ми подаємо на наступній сторінці).

Ще зазначаємо, що всякі поштові витрати на пересилки, бібліотека звертає жертводавцем вповні.

Матеріяли посилати на адресу:

д-р Ол. Соколюшин,
старший бібліотекар

UKRAINIAN COLLECTION
UNIVERSITY OF MINNESOTA LIBRARY
MINNEAPOLIS, MINN., 55455

U. S. A.

НОВІ КНИЖКИ

ПОЕЗІЯ

Франсуа Війон. МАЛИЙ ЗАПОВІТ. Переклад, примітки і післяслово Святослава Гордінського. Видавництво „Сучасність”, 1967. Форм.: 223 x 153 мм. Стор. 16.

LA NOUVELLE VAGUE LITTERAIRE EN UKRAINE. Textes recueillis et presentes par Myroslawa Maslow. Editions P.I.U.F. Paris, 1967. Form.: 210 x 135 mm. Pp. 255 + 1 np.

ПРОЗА

Нестор Ріпецький. Р. 33. Оповідання. Накладом Видавництва „Гомін України”, Торонто, 1967. Форм.: 216 x 145 мм. Стор. 233 - 1 нп. (Бібліотека Видавництва „Гомін України”, ч. 32. Мистецьке оформлення і портрет автора: Володимир Ласовський.)

Ірена Винницька. КАМ'ЯНА СОКІРА. Друге виправлене і доповнене видання. Бібліотека „Самопоміч” для молоді. Ч. 1. Видання „Самопоміч”. Нью-Йорк, 1967. Формат: 205 x 110 мм. Стор. 71 + 1 нп. (Ілюстрації Петра Андрусів. Переднє слово д-ра Ярослава Пастернака.)

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

Богдан Кравців. П'ЯТИНІ З'ЇЗД ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ. (Відбитка з журналу „Сучасність” ч. 3 і 4. 1967). Мюнхен, 1967. Форм.: 205 x 140 мм. Стор. 30 + 2 нп.

ІСТОРІЯ

ВЕЛИКА УКРАЇНЬСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ (Матеріали до історії відновлення української державності). Календар історичних подій за лютий 1917 року - березень 1918 року. Упорядкував проф. д-р Яків Зозуля. Друге видання. Українська Вільна Академія Наук у США. Нью-Йорк, 1967. Формат: 235 x 157. Стор. 112.

Сергій Мазлах і Василь Шахрай. ДО ХВИЛІ, ЩО ДІСТЬСЯ НА УКРАЇНІ І З УКРАЇНОЮ. Друге видання. Суспільно-Політична Бібліотека ч. XIX. Видавництво ПРОЛОГ. 1967. Нью-Йорк. Формат: 165-120 мм. Стор. 303 + 1 нп.

Theophil Hornykiewicz. ER-EIGNESSE IN DER UKRAINE 1914-1922. DEREN BEDEUTUNG UND HISTORISCHE HINTERGRUNDE. Von...

Band II. Publikationen des W. K. Lypynsky Ost-Europaischen Forschungs-Instituts in Philadelphia, Pa. USA. Serie I-IV. Band II. Philadelphia. 1967. Form.: 245 x 175 mm. Pp. XLVIII + 484.

Zenovia Masijchuk. UKRAINIAN WOMEN IN THE STRUGGLE FOR FREEDOM - LES FEMMES UKRAINIENNES DANS LA LUTTE POUR LA LIBERTE. Women's Association of Canadian League for the Liberation of Ukraine. Toronto, 1967. Size: 216 x 120 mm. Pp. 16 + 16.

РЕЛІГІЯ

Володимир Янів. КАРДИНАЛ ІОСИФ СЛІПІЙ. (Біографічний нарис. Бібліографія праць.) Відбитка зі збірника „Релігія в житті українського народу”, виданого в „Записках НТШ”, т. 181. Мюнхен - Рим - Париж, 1966. Формат: 240 x 170 мм. Стор. 4 нп. + XV-XXXII.

Володимир Янів. РЕЛІГІЙНІСТЬ УКРАЇНЦІВ З ЕТНОПСИХОЛОГІЧНОГО ПОГЛЯДУ. Відбитка зі збірника „Релігія в житті українського народу”, виданого в „Записках НТШ”, т. 181. Мюнхен - Рим - Париж, 1966. Формат: 240 x 170 мм. Стор. 179-203.

МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

НОТАТКИ З МИСТЕЦТВА. (Зошит) 6. Липень 1967 року. Об'єднання Мистців Українців в Америці. Відділ у Філадельфії. Формат: 280 x 215 мм. Стор. 71 + 1 нп.

Володимир Попович. МИХАЙЛО ПАРАЦУК (1878-1963). Накладом Відділу ОМУА у Філадельфії. 1967. Формат: 280 x 215 мм. Стор. 14 + 2 нп. (Відбитка з журналу „Нотатки з мистецтва”, ч. 6, липень 1967.)

ЗБІРНИКИ

Об'єднання Демократичної Української Молоді США і Канади. АЛЬМАНАХ-ЗБІРНИК ОДУМ-у 1950-1965. Видавництво „Молода Україна”. Торонто - Чикаго - Нью-Йорк, 1967. Формат: 283 x 223 мм. Стор. 228. (Альманах-Збірник зредагували: Мар'ян Дальній, Олексій Коновал, Євген Федоренко. Обкладинка роботи Олексія Пошивайника.)

ВІФ. ЛЕСЬСЬКА ПАНОРАМА

ЧЕТВЕРТИЙ УНІВЕРСАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ 22 СІЧНЯ 1918

НАРОДЕ УКРАЇНІ!

Твоєю силою, волею, словом утворилась на Українській Землі вільна Українська Народна Республіка. Здійснилась давня мрія Твоїх батьків, борців за волю і право робочого люду!

Та в трудну годину народилась воля України. Чотири роки жорстокої війни обезземлили наш край і народ. Фабрики не виробляють товарів. Підприємства здержують свою працю, залізні дороги розбиті, гроші падають у ціні. Скільки ж хліба зменшується. Наступає голод. На краю розможилися ватаги грабіжників і убійників, сеюбачи, коли з фронту рушило російське військо, творячи криваву рязню, безлад і руїну на нашій землі.

З приводу всього того не могли відбутися вибори до Українських Установчих Зборів, у визначенім нашим попереднім Універсалом реченці й не могли відбутися ті Збори, визначені на вишній день, щоб перебрати з наших рук тимчасову найвищу революційну владу над Україною, установити лад у нашій Народній Республіці й zorganizувати нове Правительство.

А тим часом петроградське Правительство Народних Комісарів винувало війну Україні, щоб повернути вільну Українську Республіку під свою владу, і посилало на нашу землю свої війська — червону гвардію, большевиків, які граблять хліб у наших селян і без ніякої заплати вивозять його в Росію, не доставляючи навіть зерна, приготовленого на засів, убивають невинних людей і спють усюди анархію, убійство й злочин.

Ми, Українська Центральна Рада, робили великі заходи, щоб не допустити до тої братовбивчої війни двох сусідніх народів, але петроградське Правительство не пішло нам назустріч і веде далі криваву боротьбу з нашим народом і Республікою.

Крім того те ж саме петроградське Правительство Народних Комісарів починає проволікати мир й закликає до нової війни, називаючи її „святою“. Знов поллється кров, знов нещасний робочий люд буде мусіти приносити в жертву своє життя.

Ми, Українська Центральна Рада, вибрана з'їздами селян, робітників і солдатів України, в ніякім разі не можемо згодитися на те, ніяких війн піддержувати не будемо, бо український народ бажав мира й мир повинен прийти можливо як найскорше.

Та для того, щоб ні російське Правительство, ні ніяке інше не ставило перешкод Україні в установленню того бажаного мира, для того, щоб повести свій край до ладу, творчої праці, закріплення революції й нашої волі, ми, Українська Центральна Рада, оповіщуємо всім горожанам України:

Віднині Українська Народна Республіка стає самостійною, від нікого незалежною, вільною, суверенною Державою Українського Народу.

З усіма сусідніми державами, а саме: Росією, Польщею, Австрією, Румунією, Туреччиною й іншими ми бажасмо жити в згоді й приязні, але ніяка з них не може вмішуватися в життя самостійної Української Республіки.

Влада у ній буде належати тільки до народу України, іменем якого, поки зберуться Українські Установчі Збори, будемо правити ми, Українська Центральна Рада, представництво робочого народу — селян, робітників і солдатів та виконуючий орган, який віднині буде називатися Радою Народних Міністрів.

І отже, перш усього, поручасмо Правительству нашої Республіки, Раді Народних Міністрів, від сього дня вести початі вже мирові переговори з середніми державами вповні самостійно й довести їх до кінця, не звертаючи уваги на ніякі перешкоди з боку якихнебудь інших частей бувшої російської імперії, та встановити згоду, щоб наш край почав своє життя в спокою й мирі.

Щодо так званих большевиків і інших напасників, які розграблюють і руйнують наш край, то поручасмо Правительству Української Народної Республіки твердо й рішучо взятися за боротьбу з ними, а всіх громадян нашої Республіки закликаємо, щоб вони, не жалючі свого життя, обороняли добробут і волю нашого народу. Народна Українська Держава повинна бути очищена від насланих з Петрограду насмих наїздників, які порушують права Української Республіки.

Безмірно тяжка війна, почата буржуазними правительствами, вимучила наш народ, винищила наш край, знівечила добробут. Тепер сьому треба покласти край.

Одночасно з тим, коли армія буде демобілізуватися, поручасмо розпускати солдатів, а після затвердження мирових договорів розпустити армію довісім, на місце постійної армії завести народну міліцію, щоб наше військо служило обороні робочого люду, а не забавкам пануючих верств.

Знищені війною й демобілізацією місцевості мають бути відбудовані при допомозі державного скарбу.

Кольо наші воики вернуться додому, народні ради — громадські й повітові й городські думи мають бути перевибрані в часі, який буде устатовлений, щоб і воики мали в них голос. Міжтим, щоб устатовити таку власть, до якої мали б довір'я й яка спіралася б на всі революційно-демократичні верстви народа, має Правительство додати до помічі самоврядування ради робітничо-селянських і солдатських депутатів, вибраних із місцевих людей.

В земельних справах комісія, вибрана на останній сесії Центральної Ради, вже виробила закон про передачу землі трудовому народові без викупу, прийнявши за основу скасування власности й соціалізацію землі згідно з нашою постановою на 7 сесії.

Сей закон буде розглянено за кілька днів на повній сесії Центральної Ради й Ради Міністрів уживе всіх способів, щоб передача землі земельними комітетами в руки трудящих відбулася з початком весняних робіт.

Ліси, води й усі підземні багатства, як добро українського трудового народу, переходять у розпорядження Народної Української Республіки.

Війна забрала для себе всі трудові сили нашої країни. Вільшість підприємств, фабрик і робітень виробляли тільки те, що було необхідне для війни, й народ зостався зовсім без товарів. Тепер війни кінець.

Раді Народних Міністрів поручаємо негайно пристосувати всі заводи й фабрики до мирних обставин, до виробу продуктів, необхідних для робочих мас.

Та сама війна дала сотки тисяч безробітних і інвалідів. В самостійній Народній Республіці України не повинен страждати ні один трудящий чоловік. Правительство Республіки має підняти промисл держави, має зачати творчу роботу по всіх галузях, де всі безробітні могли б найти працю й приложити свої сили, й прийняти всі міри для забезпечення покаліченим і потерпівшим від війни.

При старім ладі торговці й всілякі посередники наживали на бідних, пригноблених клясах надмірні капітали.

Відтепер Українська Народна Республіка бере в свої руки найважливіші області торгівлі й усі доходи з неї обертає на користь народу.

Торговлю товарами, які мають привозити з-за границі й вивозити за границю, вестиме сама наша держава, щоб не було такої доріжки, через яку з шадки спекулянтам терплять найбідніші верстви.

Для виконання сього поручаємо Правительству Республіки виробити й представити до затвердження закони про се, а також про монополі заліза, вугля, шкур, тютюну й інших продуктів і товарів, з котрих податки найбільше обтяжували робіччі кляси в користь нетрудових.

Так само поручаємо установити державно-народну контролю над усіма банками, що через кредити нетрудовим класам помагали експлуатувати трудові маси. Відтепер кредитова поміч банків має йти передусім на піддержку трудовому населенню й на розвиток народного господарства Української Народної Республіки, а не для спекуляції й різнорідної банкової експлуатації.

На ґрунті анархії, неспокоїв у життю й недо тачі продуктів зростає невдоволення серед деяких частин населення. Тим невдоволенням користуються різні темні сили й тягнуть несвідомих людей до старих порядків. Сі темні протиреволюційні сили бжають знову піддати всі вольні народи під одно царське ярмо — Росії. Рада Народних Міністрів повинна безпощадно боротися з усіма контрреволюційними силами й кожного, хто призиває до поветачня проти самостійної Української Народної Республіки й до повороту старого ладу. — карати яка за державну зраду.

Всі демократичні свободи, проголошені Третім Універсалом Української Центральної Ради, потверджується й окремо проголошується: в самостійній Українській Народній Республіці всі народи користуються правом національно-персональної автономії, яку признає за ними законом 22-го січня.

Все перечислене в Універсалі, чого не встигло виконати ми, Центральна Рада й наша Рада Міністрів, у найближчі тижні виконують, справлять і до оконечного ладу доведуть Українські Установчі Збори.

Ми поручаємо всім нашим громадянам перевести вибори як найбільш енергічно, підняти всі зусилля, щоб підрахунок голосів був закінчений як найкорше, щоб за пару тижнів зібралися наші Установчі Збори, — найвищий господар і управитель нашої землі, й Конституцію нашої незалежної Української Народної Республіки закріпили своєю, порядок і добробут на добро всього трудового народу і на тепер і на будучі часи. Сей найвищий наш орган має рішити про федеративну зв'язь з народними республіками колишньої російської імперії. До того ж часу всіх горожан самостійної Української Народної Республіки зазиваємо стояти непохитно на сторожі доброї свободи й прав нашого народу й усіма силами боронити свою долю від усіх ворогів селянсько-робітничої Української Республіки.

У Києві, 9 (22) січня 1918 р.

УКРАЇНЬКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА